

## ЕТАПИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

**Савельєв Є.В.,**

*Аспірант,*

*ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК» м.Київ, Україна,*

*Email: [evgen.saveliev@a.krok.edu.ua](mailto:evgen.saveliev@a.krok.edu.ua),*

*ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7441-2938>*

Молодіжна політика в Україні до останнього часу регулювалася державними органами. Адміністративним шляхом формувалися напрями, завдання молодіжної політики, форми роботи, обсяги і напрями фінансування. Процес децентралізації влади переміщує акцент з централізованого управління на місцеве самоврядування, визначає пріоритет громадського залучення та соціальної активності молоді, формує новий підхід організації діяльності – від «роботи з молоддю» до «молодіжної участі» [1].

Забезпечення ефективної молодіжної політики в умовах децентралізації має базуватися на належному кадровому, фінансовому забезпеченню, розвитку молодіжної інфраструктури та залученню молоді до процесу розроблення й ухвалення рішень і контролю за їх виконанням. Саме тому впровадження ефективної молодіжної політики в Україні в умовах децентралізації можливе лише за умови об'єднання зусиль та координації діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та молодіжного представництва [2].

Активізація громади є результатом поєднання багатьох процесів: 1. Сприяння громадянам у розумінні та сприйнятті факту існування проблем молоді в громаді. 2. Окреслення кола осіб та установ, які можуть вирішити проблеми, та ведення з ними переговорів. 3. Опанування членами громади вміння працювати з органами влади, бізнесом, ГО та іншими зацікавленими особами для вирішення конкретних цілей. 4. Розбудова громадських організацій, що можуть сприяти реалізації намічених планів [3].

Процес активізації громади складається з декількох етапів:

Етап 1- створення команди. Для вирішення будь-якої проблеми необхідне бажання людей, що ґрунтується на певній мотивації. Принципово, щоб була сформована команда односторонців, готових працювати разом заради реалізації певної ініціативи. Тож першим кроком є створення списку потенційних партнерів. Слід виділити п'ять основних груп людей, які можуть бути партнерами у контексті, що розглядається: 1. Батьки, піклувальники та члени родини є найважливішими для дитини і молоді людини, вони формують систему цінностей і є носіями інформації про молодих людей. 2. Сусіди, члени громади, активні громадяни можуть стати тою ланкою, що поєднує молодь із громадою. Вони можуть знати те, що невідоме родині, і справляти певний вплив на молодих людей. 3. Власне сама молодь. Це якраз та група, що найкраще за всіх знає свої потреби і проблеми. Крім того, якщо молоді люди мають неупереджений погляд на життя, сильну енергетику і бажання змінити своє життя, то вони внесуть в команду креатив і нове бачення. 4. Фахівці

установ, що працюють з молоддю. Ці люди мають фахові знання та досвід, що є надзвичайно цінним. Вони можуть виступати лідерами команд або взяти на себе організаційну частину. 5. Особи, які приймають рішення або можуть впливати. Ця група людей включає депутатів та посадовців, місцевих бізнесменів, релігійних лідерів та лідерів громадської думки. Як правило, ці люди не погоджуються брати на себе організаційні клопоти, але їх участь може забезпечити політичну та фінансову підтримку ініціативи. Дуже важливо, щоб в команду на етапі формування були залучені наявні та потенційні лідери громади. Крім того, необхідно чітко розуміти мотивацію всіх членів команди, саме це дозволить упередити можливі конфлікти в подальшому.

Етап 2 – Аналіз ситуації. На цьому етапі слід чітко сформулювати питання, які дозволять отримати необхідну інформацію для точного визначення проблеми. Для того, аби провести аналіз можна збирати інформацію за трьома напрямками: 1) наявний стан молоді в громаді: що відбувається, чому відбувається, хто ініціює, хто бере участь, які наслідки? 2) пріоритети та цінності громади: як громада ставиться до процесів, яка думка мешканців, чи збігається думка мешканців і влади? 3) ресурси громади: що є в громаді з інфраструктури і кадрів, які сильні сторони, які слабкі сторони, які є таланти, матеріальний та інтелектуальний потенціал? Головним є те, що на цьому етапі потрібно витратити достатньо часу, аби зібрати повну і достовірну інформацію.

Етап 3 – досягнення згоди щодо шляхів вирішення проблеми. Після того, як проблема визначена, команда може приступати до пошуку шляхів її вирішення. Це такі рішення, які допоможуть зменшити гостроту проблеми або, як мінімум, виведуть проблему в поле обговорення та вирішення; це стане стимулом для подальшої активності громади і залученні додаткових партнерів до команди. Після цього можна приступати до розробки довготривалих рішень, реалізація яких приведе до дійсного вирішення проблеми.

Етап 4 – визначення ресурсів, необхідних для вирішення проблеми. Саме на цьому етапі стає зрозумілим, наскільки якісно проаналізовано ситуацію у громаді. Якщо аналіз був проведений не дуже ретельно, є час усе виправити.

Етап 5 – розробка плану дій. Завданням команди на цьому етапі є розробка плану конкретних дій, що приведуть до вирішення проблеми. Гарний план дій має містити відповіді на запитання: ЩО? (які дії слід вчинити?); ХТО? (хто виконує завдання, з ким взаємодіє, кого залучає?); КОЛИ? (до якого терміну або впродовж якого часу виконується завдання?); НАВІЩО? (який результат очікується після виконання завдання?). Ефективний план дій ґрунтується на реальних потребах, ураховує наявні ресурси, забезпечує контроль виконання та містить чітко визначений результат.

Етап 6 – моніторинг та оцінка процесу впровадження. Професійний моніторинг та оцінювання проводяться фахівцями, які отримали спеціальну підготовку та, ймовірно, мають арсенал інструментів і методів. Водночас члени громади також можуть долучитися до цього процесу. Є декілька простих інструментів, досяжних для будь-якої громади. 1. Робоча група. Для того, щоб створити робочу групу з певного питання і залучити до неї зацікавлених осіб, не потрібно жодних спеціальних ресурсів, але вона може бути дуже дієвим

інструментом моніторингу. 2. Регулярні громадські слухання або зустрічі з громадою. Найлегше дізнатися, що щось іде не так, просто поспілкувавшись із мешканцями 3. Створення сторінок ініціативи в соціальних мережах або публікація інформації на популярних у громаді сторінках: в інформаційну еру це найлегший і найшвидший спосіб зібрати реальну інформацію щодо ставлення громади до процесу та результатів діяльності.[3]

Зростання ролі місцевих органів виконавчої влади (виконавчих комітетів) об'єднаних територіальних громад у визначенні напрямів і забезпеченні реалізації роботи з молоддю потребує впровадження нових підходів у формуванні та реалізації молодіжної політики на рівні територіальної громади. Головними ресурсами реалізації молодіжної політики на рівні територіальної громади є активна участь молоді у житті об'єднаних територіальних громад та скоординована діяльність усіх суб'єктів, що працюють з дітьми та молоддю (міжвідомча взаємодія) та залучення до співпраці представників громадського сектору та бізнесу. [1]

***Список використаних джерел:***

- 1. Молодіжна політика в умовах децентралізації - методичні рекомендації для спеціалістів, які реалізують державну політику в молодіжній сфері. 2019 рік*
- 2. ДОВІДКА про модель реалізації молодіжної політики на рівні міської/селищної/сільської ОТГ*
- 3. Молодіжна політика в об'єднаних територіальних громадах – посібник навчального семінару. 2018 рік.*